

μασού· τραγικόν γὰρ τοῦτο καὶ φιλάνθρωπον.
²⁸ ἔστι δὲ τοῦτο, ὅταν ὁ σοφὸς μὲν, μετὰ πονηρίας
 δέ, ἐξαπατηθῆ, ὡς περ Σίσυφος· καὶ ὁ ἀνδρείος
 μὲν, ἀδίκος δέ, ἠτληθῆ. ²⁹ ἔστι δὲ τοῦτο εἰκός,
 ὡς περ Ἀγάθων λέγει. εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι πολ-
 λὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός. ³⁰ καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα
 δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν καὶ μόριον εἶναι τοῦ
 ὄλου, καὶ συναγωνίζεσθαι, μὴ ὡς περ παρ' Εὐρι-
 πίδῃ, ἀλλ' ὡς περ παρὰ Σοφοκλεῖ. ³¹ τοῖς δὲ
 λοιποῖς τὰ διαδόμενα οὐ μᾶλλον τοῦ μύθου, ἢ
 ἄλλης τραγωδίας ἐστὶ. δι' ὃ ἐμβόλιμα ἀδῶσι,
 πρῶτον ἀρξάντος Ἀγάθωνος τοιούτου. καί τοι τί
 διαφέρει, ἢ ἐμβόλιμα ἀδειν, ἢ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς
 ἄλλο ἀρμόττειν, ἢ ἐπεισόδιον ὄλον;

CAP. XI. De sententia et elocutione.

Κεφ. 19. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἤδη εἴρηται.
 Περὶ δια-
 νοίας καὶ λοιπὸν δὲ περὶ λέξεως ἢ διανοίας εἰπεῖν.
 μερῶν αὐ-² τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν διάνοιαν, ἐν τοῖς
 τῆς.
 περὶ ῥητορικῆς κείσθω. τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον
 ἐκείνης τῆς μεθόδου. ³ ἔστι δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν
 ταῦτα, ὅσα ὑπὸ τοῦ λόγου δεῖ παρασκευασθῆ-
 ναι. ⁴ μέρη δὲ τούτων, τότε ἀποδεικνύειν, καὶ
 τὸ λύειν, καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν· οἷον, ἔλεον,